

ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

Сума вихідної допомоги при звільненні найманого працівника підлягає оподаткуванню військовим збором

від 18 вересня 2014 року

З 03 серпня 2014 року набрав чинності Закон України від 31 липня 2014 року N 1621 "Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів" (далі - ПКУ), яким, зокрема, тимчасово, до 1 січня 2015 року встановлено військовий збір.

Об'єктом оподаткування військовим збором є, зокрема доходи у формі заробітної плати, інших заохочувальних та компенсаційних виплат або інших виплат і винагород, які нараховуються (виплачуються, надаються) платнику у зв'язку з трудовими відносинами (п.п. 1.2 п. 16 прим. 1 підр. 10 р. ХХ ПКУ від 02 грудня 2010 року N 2755-VI із змінами і доповненнями).

Форми і системи оплати праці, норми праці, розцінки, тарифні сітки, ставки, схеми посадових окладів, умови запровадження та розміри надбавок, доплат, премій, винагород та інших заохочувальних, компенсаційних і гарантійних виплат встановлюються підприємствами, установами, організаціями самостійно у колективному договорі з дотриманням норм і гарантій, передбачених законодавством, генеральною та галузевими (регіональними) угодами (ст. 97 КЗпП).

Трудовий договір - це угода між працівником і власником підприємства, установи, організації або уповноваженим ним органом чи фізичною особою, за якою працівник зобов'язується виконувати роботу, визначену цією угодою, з підляганням внутрішньому трудовому розпорядкові, а власник підприємства, установи, організації або уповноважений ним орган чи фізична особа зобов'язується виплачувати працівникові заробітну плату і забезпечувати умови праці, необхідні для виконання роботи, передбачені законодавством про працю, колективним договором і угодою сторін (абз. 1 ст. 21 КЗпП).

Загальні підстави, випадки та порядок припинення трудового договору встановлено ст. 36 - 45 КЗпП. При припиненні трудового договору працівнику виплачується вихідна допомога.

Вихідна допомога - це грошова виплата працівнику, звільненому з роботи не з його вини та яка виплачується роботодавцем з підстав та у розмірах, встановлених ст. 44 КЗпП.

Розміри вихідної допомоги визначеними ст. 44 КЗпП є мінімальними та диференціюються залежно від підстави, з якої провадиться звільнення. Колективним договором у межах повноважень підприємства, установ, організацій можуть встановлюватися вищі розміри вихідної допомоги.

Згідно п. 1 Порядку обчислення середньої заробітної плати, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 08.02.1995 р. N 100 (далі – Порядок N 100) сума вихідної допомоги, що виплачується при звільненні працівника обчислюється із середньомісячної заробітної плати.

Так, у разі коли середня місячна заробітна плата визначена законодавством як розрахункова величина для нарахування виплат і допомоги, вона обчислюється шляхом множення середньоденної заробітної плати, розрахованої згідно з абзацом першим цього пункту, на середньомісячне число робочих днів у розрахунковому періоді (частина 2 п. 8 Порядку N 100).

Крім того, особливості визначення складу витрат платника податку на прибуток підприємств на оплату праці встановлені ст. 142 ПКУ, зокрема, п. 142.2 якої встановлено, що до складу витрат платника податку включаються обов'язкові виплати, які надаються працівникам у випадках, передбачених законодавством.

Таким чином, **сума вихідної допомоги, яка є обов'язковою виплатою працівнику підприємства у зв'язку з припиненням трудових відносин, підлягає оподаткуванню військовим збором на загальних підставах.**

З цими та іншими роз'ясненнями можна ознайомитися на офіційному веб-порталі Державної фіскальної служби України у Загальнодоступному інформаційно-довідковому ресурсі (дані роз'яснення у категорії 132).